

Je teplo a je hezky, kdo by to byl řek
a louka krásně voní, směje se celej svět.

Je léto oknem svítí krásný žlutý slunce do jatek.
Malý bílý ovečky tu čeká nevšední zážitek, zážitek, zážiteek .

R: Tupý ovce jdou na porážku.
Tupý ovce jdou na porážku.
Tupý ovce na porážku jdou.
a zpívají si píseň svou voou...

Ovce učily se, kterou trávu nežrat a kterou zase žrát.

Naučily se hodným lidem věřit, zlých vlků se bát.

Když vlk se kolem potlouká, že hospodář ho zabije a sní.
Co bude žrát až vlci dojdou, na to ovečky nemyslí.

R:

Tak tvoří se jich dlouhá fronta, na ty vpředu mají trochu vztek
.

Že poznaj dřív to tajemství, co ukrývá se ve studených zdech.

A když pak na ně dojde řada, radostně vbíhají do dveří.

Tomu, co se v kraji šeptá, ani jedna z ovcí nevěří.

R:

Pohádky však končí dobře a tak každý malý dítě ví,
že hospodář je vlastně dobrák, jenom má trochu rád skopový.

A starý ovce mladým, před tím, než usnou, tiše vypráví,
že na jatkách se všechny maj tak dobře, že už zpátky nechtějí,
nechtějí, nechtějííí.

R:

Béééé bééé béé bé bééééé bééééééáargh.....